

Rijk God, wien zal ik klagen

Jacob Clemens non Papa (1550)

Rijk God, wien zal ik klagen Dat heimelijk lijden mijn?
Mijn boel is mi verjaget, Scheiden is mi geworden pijn.(bis)
Dus dave ik over geen heiden, Mijn herte is mi zeer gewond.

Hi bad mi al zo minlijke Met witten armen blank,
Dat ik bi hem woude blijven; Die zomer en is niet lank.
Ik en mag bij u niet blijven, Ik en mag bi u niet zijn;
Ik wil over geen groen heiden Tot die allerliefste mijn.

Moet ik nu van haar scheiden, Dat doet mijnder herte zo wee.
Dus vaart ze over geen heiden, Totdat ik ze wederomme zie.
Adieu, mijn alderliefste, Mijn herte blijft mi doorwond;
Ik en mag altijd bi u niet wezen, Blijft gi nu doch altijd gezond.

Een bitter kruid is scheiden, Dat proeve ik wel nu ter tijd.
Wie nooit van zijn liefken en scheidde, Hi en weet van geender pijn.
Mijn liefken vaart over geen heiden, Ik en mag bi haar niet zijn;
Adieu, mijn alderliefste, Het moet nu gescheiden zijn.